

Sygn. akt VI U 67/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska - Kasa

Protokolant: starszy protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy S. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania S. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 05 listopada 2019 r. znak: (...),

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 05 listopada 2019 znak: (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 05 listopada 2019 r. znak: (...) w ten sposób, że postanawia przyznać odwołującemu S. H. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 grudnia 2018 roku do 31 marca 2019 roku.
2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 05 listopada 2019 r. znak: (...).
3. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 05 listopada 2019 r. znak: (...) w ten sposób, że postanawia przyznać odwołującemu S. H. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 01 kwietnia 2019 roku do 22 maja 2019 roku.

Sygn. akt VI U 67/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2019 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił S. H. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od dnia 22 listopada 2018 roku do 31 marca 2019 roku.

(decyzja z dnia 05.11.2019r. – akta organu rentowego)

Decyzją z dnia 5 listopada 2019 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił S. H. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od dnia 1 kwietnia 2019 roku do 22 maja 2019 roku.

(decyzja z dnia 05.11.2019r. – akta organu rentowego)

W uzasadnieniu obu decyzji organ rentowy powołał się na to, że w sprawie z wniosku odwołującego o przyznanie prawa do jednorazowa odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy decyzją z dnia 2 sierpnia 2019 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił prawa do jednorazowego odszkodowania ze względu na to, że zdaniem organu wypadek nie był spowodowany przyczyną zewnętrzną. W związku z tym, organ rentowy przyjął te ustalenia za własne i stwierdził, że protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Od powyższych decyzji S. H. wniósł odwołania, w których podał, że kwestionowany wypadek przy pracy był spowodowany przyczyną zewnętrzną, był zdarzeniem nagłym, spowodował uraz i miał miejsce przy wykonywaniu czynności służbowych. Jako zewnętrzną przyczynę odwołujący podał przyczyny związane z własnym zachowaniem pracownika – zaskoczenie nagłym zdarzeniem, brak uwagi i koncentracji podczas przemieszczania się oraz pośpiech. Odwołujący podkreślił, że do wypadku doszło, kiedy w pośpiechu chciał zrealizować prośbę klienta kasyna, w którym odwołujący pracuje, i w drodze od stołów do kas źle stanął przenosząc cały ciężar ciała na jedną nogę, w której usłyszał chrupnięcie i poczuł nagły ból, po czym nie był w stanie chodzić.

(odwołania od dwóch decyzji – k. 1 i 16)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie w całości. W uzasadnieniu ZUS powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 31)

Postanowieniem z dnia 30 marca 2020 roku Sąd zawiadomił zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o toczącym się postępowaniu z odwołania S. H. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W. o zasiłek chorobowy z tytułu wypadku przy pracy, w związku z odwołaniami S. H. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z dnia 5 listopada 2019 roku, znak: (...) oraz (...)

(postanowienie z dnia 30.03.2019r. – k. 39)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2018 roku S. H. pracował w kasynie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na nocnej zmianie jako inspektor w sali wysokich limitów. Po godzinie 21:00, stojący przy stołach do gry w karty, wykonując swoje obowiązki służbowe, został poproszony przez jednego z klientów kasyna o możliwość wypłaty środków z kasy, która aktualnie była bez obsługi. Odwołujący pośpiesznym krokiem ruszył od stołu i skręcając w stronę kas uległ nagłemu wypadkowi, skutkującemu urazem, który potem rozpoznano jako uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej kolana prawego oraz powierzchowny uraz podudzia. Do wypadku doszło z przyczyn, które można przypisać zachowaniu odwołującego, który w pośpiechu źle stanął i przeniósł przy tym cały ciężar ciała na jedną nogę.

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie dokumentacji medycznej, protokołu powypadkowego, a także zeznań odwołującego oraz świadka, które jako logiczne i spójne ze sobą zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Powyższe ustalenia co do faktów w toku sprawy nie zostały skutecznie podważone przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, z tytułu wypadku przy pracy ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy, gdy jego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy w wydanych decyzjach odmawiających prawa do zasiłku chorobowego kwestionował zewnętrzny charakter przyczyny wypadku uznając za bezpodstawne stwierdzenia zawarte w protokole powypadkowym. Jednakże jedynym uzasadnieniem powyższych decyzji organ rentowy czyni decyzję wydaną w innym postępowaniu, dotyczącym wniosku odwołującego o jednorazowe odszkodowanie. Tym samym, organ uczynił to uzasadnienie swoim własnym w postępowaniu dotyczącym zaskarżonych decyzji.

Odnosząc się zatem do całości przedstawionych przez ZUS uzasadnień, także w decyzji dotyczącej odmowy jednorazowego odszkodowania, należy stwierdzić, że organ rentowy błędnie ocenił, iż przyczyna wypadku przy pracy nie miała charakteru zewnętrznego. Organ nie podał żadnych uzasadnionych podstaw, które przemawiałyby za tym, że przyczyna wypadku przy pracy S. H. była wewnętrzną. Organ dokonał błędnych ustaleń faktycznych w zakresie w jakim stwierdził, że ból w kolanie odwołującego się pojawił się samoczynnie, a nie w wyniku pośpiesznego i nieuważnego stanięcia na nodze, która uległa urazowi.

Ponadto, organ dokonał dalej błędnej wykładni przepisów o zasiłku chorobowym w ubezpieczeniu wypadkowym (tj. art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy) w zakresie, w jakim uznał, że zaskoczenie nagłym zdarzeniem, brak uwagi i koncentracji podczas przemieszczania się oraz pośpiech nie stanowią przyczyny zewnętrznej w rozumieniu przepisów ustawy wypadkowej. Podczas gdy sama ustawa nie definiuje pojęcia „przyczyny zewnętrznej” w systemie prawnym oraz w orzecznictwie funkcjonuje już określone i utrwalone rozumienie tego pojęcia. Odwołujący słusznie przywołał w tym zakresie rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej z dnia 7 stycznia 2009 roku w sprawie statystycznej karty wypadku przy pracy, w którym uznaje się własne zachowanie pracownika (którego przejawem, zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia, mogą być zaskoczenie nagłym zdarzeniem, brak uwagi i koncentracji podczas przemieszczania się oraz pośpiech) jako zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy. Co więcej, Sąd Najwyższy niejednokrotnie potwierdzał, że przyczyną zewnętrzną może być nawet praca i czynność samego poszkodowanego (por. Uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 11 lutego 1963 r., sygn. akt III PO 15/62; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1998 r., sygn. akt II UKN 483/97; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. akt III PK 45/17).

Sąd ocenił, że przywołane w protokole powypadkowym przyczyny wypadku – zaskoczenie nagłym zdarzeniem, brak uwagi i koncentracji podczas przemieszczania się, pośpiech – logicznie i spójnie uzasadniają odniesione w skutek wypadku urazy – powierzchowny uraz podudzia oraz uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej kolana prawego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżone decyzje w tym w części z uwagi na fakt, że za okres od 22 listopada 2018 roku do 10 grudnia 2018 roku przysługiwało odwołującemu wynagrodzenie zgodnie z art. 92 kodeksu pracy.